

KUKCI

Mala bića plaha
Nisu ni od dlana veća
A u ljudskom su društvu razlog straha
Pa ih rijetko nađe sreća

Neprijatelji pravi
S njihove smrtonosne liste
Su usisavač, ruka, maramica što ih udavi
Sredstva nepravde čiste

Da pobijegnu pahuljama što se roje
U naše domove se sklone
A okrutni ljudi odmah vade oružje svoje
Jer se kukaca klone

Ne shvaćaju ljudi
Kukčev slobodni let
Ne shvaćaju kukčeve čudi
Ne shvaćaju da bez njih nije isti svijet

Kukci, kao pčela što oprasuje cvijet
i stvara med
kao leptir čiji je prekrasan let
kao kornjaš s oklopom tvrđim kao led

Kukci, od onih ružnijih što hrane ptice
od mrava što potiču na slogu
od bubamara koje osmijehuju naše lice
do rogatog jelenka čijem se dive rogu

Neki nas i potiču:
Ako misliš da si malen,
da ništa ne možeš promijeniti,
i smatraš se jarcem
U sobi nikad nisi spavao s komarcem

Premda jesu maleni
Nakon toliko čudi
Samo napominjem da nisu puno bezvrijedniji od ljudi

